

om de Medlemmer, der stadig have gjort gjældende, at hvad man maa stræbe hen til, er selvfølgelig kommunal Selvstyrelse. Hvad er da Tanken i Lovforslaget? Er det ikke kommunal Selvstyrelse? Er det ikke fuldstændig overladt til Sogneraadet selv, om det vil have Arbeidet udført ved Naturalarbejde eller ved Licitation? For Dvrigt vil jeg sige, at jeg tror, at det meget sjældent vil blive Tilfældet, at et Sogneraad vil vove at lade Snekastningen udføre ved Licitation. Det vil være et meget uoveligt Stykke, og jeg antager derfor, at man ikke behøver at frygte for dette, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Corn. Peterfen) var saa forstræffelig bange for. (Corn. Peterfen: Det var jeg slet ikke saa bange for!) Ja, jeg forstod det ærede Medlem saaledes. Hvis hans Tankegang var rigtig, saa var dette hans Hovedanket mod Forslaget; ellers forstaar jeg oprigtigt talt ikke, hvad Meningen af hans Foredrag var. Hvad vil Følgen blive, hvis Lovforslaget vedtages uden Ændringsforslaget under Nr. 12? Den vil naturligvis blive den, at i de fleste Tilfælde, hvor der ikke er en overvætted Mængde Sne, vil Sogneraadet beordre Gaardmændene til at forrette Snekastningsarbejdet, og at det kun vil beordre Husmændene dertil, naar der er en saadan Masse Sne, at Arbeidet ellers bliver uoverkommeligt. Er dette ikke saa fuldstændig kommunal Selvstyrelse, som tænkes kan? Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Nasmussen) udtalte, at naar Snekastningsarbejdet skulde udføres ved Licitation, saa skulde Snefogden have Tilfyn dermed, men at der ikke var nogen Bestemmelse om, hvorledes Snefogden skulde straffes, naar han ikke paagaar, at Arbejdet udføres tilbørlig (Nasmussen: Det har jeg ikke sagt!). Ja, jeg stod ved Siden af det ærede Medlem, og jeg kunde ikke opfatte ham anderledes. Jeg vil henvise ham til § 21, hvori der staar: „gjør en Snefoged sig skyldig i Forsømmelse med Udførelsen af de ham efter denne Lov paahvilende Forretninger, ifalder ham en Bøde af fra 2 til 20 Rd.“. Jeg kan altsaa ikke se rettere end, naar de Herrer ikke kunne paavise, at dette Lovforslag ikke er et Fremstridt, saa er deres Stilling noget uklar; i alt Fald kan jeg ikke se, at det Ændringsforslag, som ærede Medlemmer have stillet, og hvis Vedtagelse vil bringe dem til at stemme for Loven, kan gjøre Sagen bedre. Jeg skal derfor meget fravaade at vedtage Ændringen under Nr. 12. — Der er stillet nogle Forslag af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring), der ikke er tilfede. Dem kunde jeg i for sig gjerne stemme for, idet jeg navnlig anser Forslagene under Nr. 1 og 2 for Forbedringer; men min Stilling til disse Ændringsforslag er af en saadan Bestaenhed, at jeg i dette Tilfælde vil holde mig til, hvad Ministeren maatte udtale om dem. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at i de anførte to Tilfælde

kan man godt overlade Sagen fuldstændig til Sogneraadene uden at spørge Amtsraadet tilraads derom. Om de andre Forslag skal jeg ikke udtale mig, da jeg finder de Forslag, der ere stillede af Medlemmer udenfor Udvalget, ligesom uheldige, navnlig det sidste, med Hensyn til hvilket jeg fuldstændig kan henholde mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup). Jeg finder det uheldigt, naar Amtmanden staar i Loven, og desuden er det umødvendigt; thi i de allerfleste Tilfælde, naar en Løge skal et Sted hen for at besøge en Egg, og han møder en Bogn, der vil hente ham til et andet Sted, vil Bedkommende ikke være utilbøielig til at fjøre ham derhen; men jeg tror, at hvis denne Bestemmelse blev optagen i Loven, kunde den ved flere Leiligheder have Bryderier til Følge. Derfor mener jeg, at Bestemmelsen helst ikke maa staa i Loven, og jeg skal altsaa stemme imod dette Forslag; men jeg vil ikke gaa saa vidt som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at jeg skulde stemme mod hele Loven, hvis den Bestemmelse blev vedtagen. Jeg skal slutte med disse Bemærkninger og meget anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren: Af de af det samlede Udvalg stillede Forslag skal jeg kun udtale mig om et eneste, og det er det under Nr. 14, som gaar ud paa, at det andet Stykke af § 38 skal gaa ud. Jeg kan ikke Andet end sige, at det forekommer mig, at man ser noget skævt paa hele dette Stykke. Jeg tror, at man overser, at Administrationen allerede igjennem en Række af Aar har søgt at gjøre sit Bedste for, at der ikke skal være Tale om at rekvirere Bogne til militær Brug; men jeg kan ikke se rettere, end at det er fuldkommen i Samklang med hele Lovens Bestemmelser, at naar man ikke paa anden Maade — naturligvis paa anden rimelig Maade — kan faae Befordring, maa man ogsaa i dette Tilfælde som i andre nøies med at rekvirere og betale, og Betalingen udredes af Statskassen. Det forekommer mig, at Udvalget er Svar skyldigt paa det Spørgsmaal, der er blevet reist til det, om hvorledes man da paa en hensigtsmæssigere og bedre Maade skulde skaffe de Befordringer, som Militæretaten i disse Tilfælde ikke kan skaffe. Jeg kan derfor ikke Andet end fravaade det ærede Thing at vedtage dette Forslag. Jeg maa sige, at jeg i alt Fald ikke vil kunne fritage det ærede Thing for at komme tilbage til Spørgsmaalet til 3die Behandling; thi det er en Sag, som jeg ikke er Herrer over. Med Undtagelse af dette Ændringsforslag skal jeg tiltræde alle de øvrige Ændringsforslag, som Udvalget har været enig om at stille; om et enkelt af dem skal jeg endogfaa sige, at jeg betragter det som en Forbedring, nemlig Forslaget under Nr. 11, og hvad Resten af dem angaar, er den Uoverensstemmelse, der har været mellem Udvalgets og min Anskuelse, ikke af